

§ 4 vilde ganske simpelt føre til, at man hvert Aar maatte have endnu større Indfødsretslovsforslag, idet Tallet jo blev større ved, at man skulde give Kvinderne en særlig Paragraf i Indfødsretslovsforlaget. Nu er vi altid Herrer over Sagen. Vi kan i visse Tilfælde og har ogsaa i enkelte Tilfælde udelukket den fremmede Kvinde fra at faa dansk Statsborgerret. Men hvis vi vedtager det ærede Medlems Ændringsforslag, vil Forholdet uvægerlig blive, at vi vil faa et Lovforslag om Indfødsret, der bliver meget større end det, der nu fremsættes, og som jo for øvrigt allerede af mange anses for at være mere end fyldigt nok.

I § 6 er det bestemt, at dansk Mand og dansk ugift Kvinde, der er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22de Aar, og saa staar der i Paragraffens sidste Stykke, at naar en Mand taber sin danske Indfødsret efter denne Paragraf, taber ogsaa hans Hustru Indfødsretten. Dette vil det ærede Medlem nu have strøget. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil altsaa en 22-aarig Mand, f. Eks. i Argentina, der indtil sit 22de Aar paa Grund af særlige Omstændigheder har haft dansk Indfødsret, som har giftet sig i 20 Aars Alderen med en Spanierinde, der ligeledes aldrig har været i Danmark og ikke har den fjerneste Forbindelse med Danmark, tabe sin danske Indfødsret, saaledes som Paragraffen er formet, og saaledes som den vil vedblive at være formet, selv om det ærede Medlems Ændringsforslag vedtages. Men Spanierinden, med hvem han er gift, vil beholde sin danske Indfødsret, for hun har nemlig erhvervet den i Kraft af, at hun har giftet sig med en dansk Statsborger. Ganske vist vil det ærede Medlem udelukke, at noget saadant kan ske i Fremtiden, men det er givet, at det kan ske i det Tilfælde, at der i Argentina eller et andet Land findes en Person, der er stillet saaledes, som jeg har nævnt. Efter det ærede Medlems Ændringsforslag vil en fuldkommen fremmed Kvinde blive ved at være dansk Statsborger, naar hun har giftet sig med en Mand, som har været dansk Statsborger indtil 22-Aars Alderen, men ifølge § 6 taber dansk Indfødsret, fordi han ingen Tilknytning har til Landet — i hvert Fald ikke en Tilknytning, vi vil anerkende. Dette det ærede Medlems Ændringsforslag synes mig derfor ogsaa uheldigt.

Til § 8 har det ærede Medlem endelig stillet et Ændringsforslag om, at sidste Punktum af første Stykke skal ud-

gaa. Jeg tror af Grunde, der svarer til, hvad jeg allerede har fremført, at maatte fraraade dette Ændringsforslag, og jeg kan i det hele ikke skønne, at de Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, vil forbedre Lovforslaget. Tværtimod tror jeg, at Ændringsforslagenes Vedtagelse vilde skabe større Vanskeligheder, end vi ellers vil faa. Jeg synes ikke, man paa nogen Maade kan opfatte Lovforslaget saaledes, at man kan sige, at der ikke er taget berettiget Hensyn til alle Sider, ogsaa til Kvinderne; paa mange Maader faar den danske Kvinde, der har giftet sig med en fremmed Mand, en langt gunstigere Stilling, end hun hidtil har haft. Men ved Siden deraf bliver vi, som vi hidtil har været, i den Udstrækning, som det er ønskeligt paa Grund af vore særlige Forhold, Herrer over, hvem og i hvor vid Udstrækning vi vil give dansk Indfødsret. Jeg mener, det er nødvendigt netop at have en saadan Ordning — derfor er den ogsaa blevet bibeholdt —, hvorefter vi hvert Aar møder med Navne paa de Folk, der ønsker at opnaa dansk Indfødsret. Den er ganske vist forbundet med et ikke ubetydeligt Arbejde og ogsaa Bekostning, men jeg tror, det er rigtigt, i hvert Fald foreløbig, at opretholde den Praksis, vi hidtil har fulgt paa dette Omraade.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at tage de stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem?

Ordføreren (Marie Christensen): Ja, jeg ønsker at optage dem.

Ved Arbejdet med dette Lovforslag om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret er der to Hovedsynspunkter, som maa anlægges. Det ene er dette, at Lovforslaget kan blive formet saaledes, at alle kommer indenfor dets Rammer, at Rammerne omfatter alle, saa at ingen kommer udenfor, at ingen mister dansk Indfødsret, før de har erhvervet Indfødsret i et andet Land, saa at ingen er udsat for at blive hjemløs. Det er det ene, man skal passe paa. Det andet er dette, at der i saa ringe Grad, som det er muligt, tilvejebringes et dobbelt Statsborgerforhold, fordi dette let fører til Forviklinger Folkene imellem og ikke gavner den enkelte, som faar denne dobbelte Statsborgerret. Det er ogsaa disse to Hovedsynspunkter,